

Ve stížnosti na nss podané dovozuje Frant. P., že jde zde o přestavby a přístavby, že výlohy s pracemi těmito spojené hodnotu nemovitosti trvale zvýšily, že tedy vzhledem k §§ 8 a 5 dávk. ř. měly býti okolnosti v oznámení tvrzené zjištěny. Poněvadž se tak nestalo, jest řízení neúplné a trpí vadou.

Rozhoduje o této stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Podle odst. 2 § 16 nařízení vlády ze dne 23. září 1920 č. 545 sb. z. a n. náleží zciziteli činícímu nárok na výhody, jako přípočty a pod., aby okolnosti, o které nárok ten opírá, 1. v přiznání uvedl a 2. hodnověrně prokázal, jinak se k nim při vyměření dávky nepřihlíží.

Z předpisu toho plyne, že strana musí podati průkazy o okolnostech, z nichž dovozuje nárok na výhody, dříve než úřad přikročí k vyměření dávky, a že tak učiniti má bez vyzvání úřadu.

Podá-li tudíž strana průkazy takové až po vyměření dávky, nemá nároku, aby k nim bylo přihlíženo.

V případě tom jde o přípočet k nabývací ceně. V přiznání uvedl st-l pouze, že náklad jím investovaný činí 16.000 K a že vznikl úpravou podkovářské dílny ze skladiště, provedením kanalisace, vodního potrubí, pumpy a postavením dřevěné maštale.

St-l neprokázal okolnosti tyto před vydáním platebního rozkazu ani si nevyžádal lhůtu k předložení průkazů těch.

St-l tudíž nesplnil předem uvedenou podmínku stanovenou v § 16, odst. 3 pro nárok, aby bylo hleděno k uvedeným investicím; úřad vyměřovací nemohl proto při výpočtu dávky z přírůstku hodnoty k nákladu st-lem účtovanému přihlídnouti a zemský správní výbor rovněž právem nehleděl k dokladům, které st-l předložil teprve po vydání platebního

Zamítnutí stížnosti jest již z těchto úvah odůvodněno, aniž se třeba zabývatí otázkou, zda st-l později předloženými doklady prokázal, že učinil náklad k trvalému zvýšení hodnoty zcizené nemovitosti.

Č. 1543.

Administrativní řízení a řízení před nss-em: I. O náležitostech odvolání. — II. Bylo-li odvolání odmítnuto toliko pro opožděnost, není přípustno uváděti ve stížnosti na nss námitky ve věci samé.

(Nález ze dne 6. října 1922 č. 13771.)

Věc: Emilie K. v O. proti zemské správní komisi pro Slezsko o dávce z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem slezského zemského úřadu pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty v Opavě z — byla Emili K. jako zcizitelce předepsána dávka z přírůstku hodnoty z převodu poloviny domu čp. — v T. na Reginu E. Za základ vzata byla nabývací cena 60.000 K a zcizovací cena 140.000 K, jež zjištěna byla udáním Reginy E. obsaženým v protokole ze dne 30. listopadu 1920.

Rozhodnutím zemské správní komise pro Slezsko z — nebylo stížnosti vyhověno, poněvadž dopis st-lčin ze dne 6. prosince 1920 nelze považovati za stížnost pro vadné řízení, neboť obsahuje v podstatě jen

tvrzení, že st-lka od E-ové částku 140.000 K, jak tato při svém výsledku udala, neobdržela a že E-ová jest povinna zapraviti dávku. Jest tedy považovati odvolací lhůtu za uplynulou a nelze stížnosti vyhověti již z důvodů formálních. Ostatně prý st-lka právní jednání, o něž jde, neoznámila a nevyhověla pozvání k výsledku, proč se dávka vyměřila podle hodnot úředně zjištěných.

Rozhoduje o stížnosti Emilií K. na nss vznesené, řídil se soud těmito úvahami:

Stížnost vytýká a) že st-lka v ukládacím řízení nebyla slyšena, že vyzvání, aby se k výsledku dostavila vůbec neobdržela, což také v aktech zjištěno není; b) že podání ze dne 6. prosince 1920 jest považovati dle jeho obsahu za stížnost nebo odvolání; c) že st-lka nebyla vyrozuměna podle § 18 dávk. ř. pro Slezsko — o tom, že se jí dávka z přírůstku hodnoty vyměřuje, byla zpravena teprve výměrem ze dne 1. prosince 1920; d) že porušen byl zákon v tom směru, že vyměřena byla dávka o 100% vyšší, ač podle smlouvy tržové převzala zaplacení dávky Regina E. a proto se také zavázala dávku přihlásiti.

St-lka vznáší tedy pod a), c), d), výtky týkající se věci samé, ač žal. úřad meritem věci se nezabýval a zamítl stížnost jakožto opožděnou, tedy jen z formálních důvodů. Stížnost jeví se proto nepřipustnou, pokud uplatňuje námitky sub a), c), a d) uvedené.

Výtkou pod b) uvedenou uplatňuje st-lka, že podání její ze dne 6. prosince 1920 úřad neprávem nepokládal za stížnost na platební rozkaz.

Podle § 19/1 dávk. ř. jest podati stížnost na platební rozkaz vyměřujícího úřadu přímo zemské správní komisi. Podání ze dne 6. prosince 1920 učiněno bylo u zemského úřadu pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty. St-lka se v něm nedovolává rozhodnutí zemské správní komise, adresujíc je na slezský zemský úřad pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty v Opavě a označujíc je jako sdělení. Podání to neuvádí žádných stížných bodů ani žádného návrhu, není tedy ani svou formou ani svým obsahem stížností.

Podání ze dne 25. června 1921 jest pak podle svého obsahu toliko žádostí, aby domnělá stížnost ze dne 6. prosince 1920 byla vyřízena.

I kdyby se nehledělo k formálním nedostatkům podání ze dne 6. prosince 1920 výše vytknutým, mohlo by pokládáno býti za stížnost až dnem 25. června 1921, kdy teprve st-lka podání ona za svou stížnost prohlásila, a byla proto stížnost ta vzhledem ke dni doručení platebního rozkazu právem jako opožděná odmítnuta.

Stížnost na nss jeví se tudíž bezdůvodná.

Č. 1544.

Četnictvo: K otázce pensijního zaopatření osob z četnického mužstva, které nedokonalý předepsanou dobu služební nebo nedosáhly určitého věku.

(Nález ze dne 6. října 1922 č. 13.777.)

Věc: Edmund Z. v Š. proti ministerstvu vnitra stran propuštění ze sboru četnického.